

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Великите дарове на вечността: Възстановяването, Единението и Възкресението на Исус Христос

От старейшина Герит У. Гонг
От Кворума на дванадесетте апостоли

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

На Великден намираме в Исус Христос единение, възкресение и възстановяване – онова, което дълготрайно е истинно и радостно, щастливо и вечно.

Преди години в нашия сутрешен евангелски клас учехме наизуст стихове от Библията. Естествено мен ме привличаха късите стихове. Един от тях беше Йоан 11:35 – най-краткият стих в Писанията, само три думи – „Исус се просълзи“.

Това, че Исус се просълзява от мъка и радост, ми свидетелства за една чудотворна действителност: Синът на Бог физически дойде в земния живот и се научи според плътта как винаги да бъде с нас и да ни благославя.

Когато викаме от скръб или радост, Исус Христос разбира свършено. Той може да бъде на разположение в моменти, когато най-много се нуждаем от великите дарове на вечността: Възстановяването, Единението и Възкресението на Исус Христос.

Мария и Марта плачат за своя брат Лазар, който е починал. Покошен от състрадание, Исус се просълзява. Той вдига Лазар към живот.

Исус наблюдава Йерусалим в навечерието на Пасхата. Той плаче, неспособен да събере Своя народ, както кокошка би събрала пилетата си. Днес Неговото Единение ни дава надежда, когато страдаме за онова, което е можело да бъде.

Господарят на лозето плаче, когато пита Своите слуги, към които бихме могли да се причислим и ние като служещи братя и сестри: „Какво повече бих могъл да направя за лозето си?“

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, "Why weepest thou?" He knows "weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning." Resurrection brings dawn for all.

In Book of Mormon lands, as the faithful multitude arises to Him, Jesus's joy is full. He weeps.

"And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

"And when he had done this he wept again."

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life's pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. "I would give anything to see her again," he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, "Todos mis hijos están aquí en el templo hoy" — "All my children are here in the temple today." Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, "Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members."

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God's promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

Мария стои съкрушена до гроба. Исус нежно я пита: „Жено, защо плачеш?“. Той знае, че „вечер може да влезе плач да преноси, а на сутринта иде радост“. Възкресението носи на всички изгрева.

В земите от Книгата на Мормон, когато праведното множество се вдига от земята към Него, радостта на Исус е пълна. Той плаче.

„И Той взе малките им деца едно по едно и ги благослови, като се молеше на Отца за тях.

И когато направи това, Той заплака отново“.

Това е Великден в Христа: Той отговаря на копнежите на нашите сърца и на въпросите на нашите души. Той избърсва нашите сълзи, но не и тези, пролети от радост.

Когато нашите сълзи се стичат, понякога се извиняваме засрамени. Но когато се лутаме между горчивото и сладкото, знанието, че Исус Христос разбира болките и радостите в живота, може да ни даде сила отвъд нашата собствена.

В Южна Америка един баща плаче. Блясъкът в живота му, неговата малка дъщеря, е починала. „Всичко бих дал да я видя отново“ — ридае той в моите прегръдки. Аз плача също.

На освещаването на храма Пуебла Мексико сълзи от щастие се стичат по лицето на една мила сестра. Изражението ѝ излъчва вяра и жертва. Тя казва: „Todos mis hijos están aquí en el templo hoy“ — „Всичките ми деца са тук в храма днес“. Събирането на поколенията в дома Господен поражда сълзи на радост и благодарност.

В жестока гражданска война семейства и съседи извършват немислими неща едни на други. Горчивите сълзи бавно отстъпват място на надеждата. С треперещ глас една жена от малко село споделя: „Съседе, преди да отида в гроба, искам да знаеш къде може да намериш изчезналите ти близки“.

Сияеща булка и красив младоженец биват запечатани в дома Господен. Тя е на 70 години, както и той. Красивата булка достойно е чакала този ден. Тя срамежливо поклаща сватбената си рокля насам и после натам. Роним радостни сълзи. Обещанията на Бог са изпълнени. Неговите завети носят благословии.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband's life that day. "For fifty years," the widow sobbed, "I've lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark."

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things we or they have said or done that otherwise bind us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God's approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, "Death is conquered; man is free. Christ has won the victory." Christ's Resurrection frees us from death, from time's frailties and physicality's imperfections. Jesus Christ's Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus's life and light testify of God's love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

По време на посещение като домашен учител на една овдовяла сестра, младият Бойд К. Пакър научава специален урок. След разногласие със своя съпруг, тази сестра е отправила една последна язвителна забележка. Неочакван инцидент отнема живота на съпруга ѝ в същия този ден. „От петдесет години – плаче вдовицата, – живея в ада, знаейки, че последните думи, които той чу от моите устни, бяха тези хапливи и заядливи забележки“.

Великден в Исус Христос ни помага да се поправяме, сдобряваме и да възстановяваме нашите взаимоотношения от двете страни на завесата. Исус може да изцелява скръбта; Той може да осъществява опрощението. Той може да освобождава нас и другите хора от изречените и извършени неща, които иначе ни държат в плен.

Великден в Исус Христос ни позволява да почувстваме Божието одобрение. Този свят ни казва, че сме прекалено високи, ниски, широки или тесни – недостатъчно умни, красиви или духовни. Чрез духовно преобразяване в Исус Христос можем да избягаме от омаломощаващия перфекционизъм.

С великденска радост ние пеем: „Смъртта Той победи. От греха нас ни спаси – тъй Христос пак победи“. Възкресението на Христос ни освобождава от смъртта, от немощите на старостта и несъвършенствата на тялото. Единението на Исус Христос също ни възстановява духовно. Той кърви от всяка пора, сякаш плаче с кървави сълзи, за да ни осигури избавление от греха и разделението. Той ни събира отново с Бог и помежду ни – обновени и свети. Във всички добри неща, Исус Христос възстановява изобилно – не само това, което е било, но и това, което би могло да бъде.

Животът и светлината на Исус свидетелстват за любовта на Бог за всички Негови чеда. Понеже Бог Отец обича всички Свои чеда на всяка възраст и по всички земи, ние можем да открием Неговата любяща покана да намерим мир и радост в Него в много традиции и култури. Независимо от времето, мястото и това кои сме, ние споделяме божествена същност като чеда на един и същ Създател. В същия дух последователите на исляма, юдаизма и християнството споделят религиозното си наследство от татко Авраам

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh's dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God's larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh's household, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my country blessed our people and land."

God's plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ's Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This

и заветната връзка от събитията в Древен Египет.

Татко Авраам идва в Египет и бива благовестен.

Йосиф, продаден като слуга в Египет, знае, че сънят на фараона означава седем години изобилие, последвани от седем години глад. Йосиф спасява своето семейство и своя народ. Той плаче, когато вижда цялостния план на Бог, при който всичко съдейства за добро на онези, които спазват сключените завети.

Моисей, отгледан в Египет, в дома на фараона, получава и по-късно възстановява ключовете за събирането на Божиите чеда.

Изпълнявайки пророчеството, Йосиф, Мария и младенецът Христос търсят убежище в Египет. В Кайро един мюсюлманин, отдаден вярващ, с благоговение казва: „От Корана учим, че Йосиф, Мария и бебето Исус са намерили безопасност и убежище в моята страна. В моята родина Исус като малко дете е ял нашата храна, направил е първите Си стъпки, казал е първите Си думи. Тук, в моята родина, ние вярваме, че дърветата са се накланяли ниско, за да дават на Него и на семейството Му плодове. Неговото пребиваване в моята родина е благословило нашия народ и земя“.

Планът на Бог за морална и физическа свобода на избор ни позволява да се учим от личния си опит. Някои от най-важните уроци в живота идват от неща, които никога не бихме избрали. С любов Исус Христос слезе по-ниско и възлезе по-високо от всичко. Той се радва на нашите божествени способности за творчество и наслада, доброта без надежда за награда, вяра за покаяние и прошка. Исус плаче от скръб поради огромното ни човешко страдание, жестокост и несправедливост – често предизвиквани от човешки избори – както плачат и небесата, и Богът на небесата.

Всеки великденски пролетен сезон свидетелства, че духовната последователност и сходство са част от божествения модел на единение, възкресение и възстановяване чрез Исус Христос. Това свещено и символично сходство не е по съвпадение или случайност. Цветница, Страстната седмица и Великден отбелязват Единението и Възкресението на Христос. Всяка година, на 6 април, както и днес, ние отбелязваме установяването и ор-

Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God's authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, "saves all the works of his hands" in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully "deny the Son after the Father has revealed him."

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, "The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised."

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that's each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: "Appoint unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness."

Thus, we cry out, "I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he

ганизацията на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Възстановяването е причината, поради която се събираме в първата неделя на април за обща конференция.

Възстановяването се случва също и когато възкръсналият Исус Христос, Моисей, Илияс и Илия възстановяват ключовете и властта на свещеничеството в новоосветения храм Къртлънд в неделя на Великден, 1836 г. В тази обстановка, на този ден, във възстановената Църква на Исус Христос идват Божията власт и благословии, за да може Неговите чеда да бъдат събрани и да се подготвят да се завърнат при Него, както и да се свързват семействата за вечността. Възстановяването на този ден е изпълнило пророчество, като се е случило едновременно на Великден и на Пасхата.

Наскоро посетих свети места в Охайо, включително храма Къртлънд, където Джозеф Смит Пророка и други хора виждат във видение Бог, нашия Отец, и Неговия Син Исус Христос. Джозеф Пророка вижда как изглеждат небесата. Там Небесният Отец чрез Исус Христос „спасява всички творения на ръцете (Си)“ в царство на слава. Единствените изключения са тези, които съзнателно „отричат Сина, след като Отец Го е разкрил“.

Когато започва Своеето земно служение, Исус обявява Своята мисия да благославя всеки от нас с всичко, което желаем да приемем – по всяко време, във всяка земя и във всякакви обстоятелства. След като пости 40 дни, Исус отива в синагогата и прочита: „Духът на Господа е на Мене, защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; пратил Ме е (да изцеля съкрушените по сърце), да проглася освобождение на пленниците и проглеждане на слепите, да пусна на свобода угнетените“.

Сиромасите, съкрушените по сърце, пленниците, слепите, угнетените – това сме всички ние.

Книгата на Исайя продължава обещанието на Месията за надежда, избавление и увереност: „Да наредя на наскърбените в Сион, да им дам венец вместо пепел, мир на радост вместо плач, облекло на хваление вместо унил дух“.

Така ние казваме: „Ще се развеселя премного в Господа, душата ми ще се зарадва в

hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

моя Бог; защото Той ме облече с одежди на спасение, загърна ме с мантия на правда“.

Всяка година по Великден ние празнуваме, като символична цялост, великите дарове на вечността чрез Исус Христос – Неговото Единение, Неговото (и обещанието за нашето) буквално Възкресение, Възстановяването на Неговата Църква в последните дни с ключовете на свещеничеството и властта да бъдат благославяни Божиите чеда. Ние ликуваме в одежди на спасение и мантия на правда. „Осанна на Бога и Агнеца!“

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот.“

Нека всеки от нас намери в Исус Христос единение, възкресение и възстановяване – мир, израстване и принадлежност – онова, което дълготрайно е истинно и радостно, щастливо и вечно, за това се моля в Неговото свято име, Исус Христос, амин.